

atului țin astfel de domeniul foneticii experimentale, lucrări apreciate de către cercetătorii în domeniu.

Problema limbii vorbite (spontane) este abordată de același autor în edițiile *Limba moldovenească vorbită. Texte* (1989) și în *Limba română spontană. Studiu și texte* (2004). Limbajul normat, reprezentat cel mai bine de varianta scrisă a limbii literare, se conformează regulilor formulate în gramatici normative. Varianta spontană a limbii române cuprinde, de regulă, formele ei de manifestare orală. Probele din româna literară sunt în permanență comparate de cercetător cu cele din limba vorbită și din graiul popular, varietăți glotice în care cel mai des sunt încălcate normele literare. Continuarea seriei anunțate prin aceste culegeri este foarte utilă pentru „diferite domenii ale lingvisticii”, dincolo de „valoarea documentară a textelor” (Anca Hartular, București).

Domnul Gogin a participat activ la elaborarea mai multor lucrări colective de dialectologie și geografie lingvistică precum sunt: *Dialectologia moldovenească. Manual universitar* (1976), compartimentul *Metoda experimentală de anchetare* (p.35-38); *Dicționar dialectal (cuvinte, sensuri, forme)*, în cinci volume (1985-1986); *Atlasul Limbilor Europei* (ALE), lucrare cu caracter internațional care a luat naștere în 1970 sub patronajul UNESCO și este primul și până astăzi unicul proiect de cercetare de o asemenea anvergură. Nouă, dialectologilor de la AȘM (A.Cenușă, A.Dumbrăveanu, G.Gogin, V.Pavel, R.Udler), ne-a revenit sarcina să facem anchete de teren în spațiul de la est și nord de Prut și să prelucrăm, să pregătim materialul colectat pentru realizare compartimentul „Fonologia”.

Domnul Gogin a activat și pe tărâmul învățământului preuniversitar și universitar. A susținut timp de 12 ani cursul „Fonetica și ortografie” la Universitatea Pedagogică de Stat „Ion Creangă”, prelegeri în fața redactorilor și prezentatorilor pe tema „Stilul emisiunilor televizate și radiofonice” de la posturile de radio și televiziune din Chișinău (1965-2004). Din 1990 și până în 2006 a deținut funcția de profesor și șef al Catedrei de limbă română de pe lângă Centrul de pregătire a doctoranzilor din cadrul AȘM.

A pregătit doi doctori în științe filologice, urmează să-și susțină teza al treilea doctorand.

Lucrările dr.hab. George Gogin au atât un caracter teoretic, cât și aplicativ și sunt de mare actualitate.

Noi, colegii, îl felicităm cu prilejul împlinirii vârstei octogenarului și îi dorim mulți ani înainte, rodnici și cu sănătate durabilă!

*Dr.hab. în filologie,
prof. univ. Vasile Pavel*

CHIMIST NOTORIU, PROMOTOR AL SCIENTOMETRIEI

Membrul corespondent al AȘM
Alexandr DICUSAR
la 70 de ani

Chimist, domeniul științific: electrochimia și metodele electrochimice de prelucrare a materialelor.

Doctor habilitat în științe chimice (1988), profesor universitar (1990). Membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei (2007).

Membrul corespondent al AȘM Alexandru Dicusar, distins specialist în domeniul electrochimiei și al metodelor electrochimice de prelucrare a materialelor, își începe activitatea științifică în anul 1970, odată cu publicarea unui șir de lucrări consacrate metodelor electrochimice de investigare a stratului de turbulență de frontieră și a voltamperometriei hidrodinamice.

După susținerea tezei de doctor în științe chimice (1971), A.Dicusar activează în cadrul Institutului de Fizică Aplicată al Academiei de Științe a Moldovei, inițial în calitate de cercetător științific stagiar, ulterior de cercetător științific superior și șef de laborator. Lucrările sale, publicate în această perioadă, erau consacrate cercetării proceselor de electrod ce au loc în stări de neechilibru termodinamic puternic și bazelor teoretice ale prelucrării electrochimice dimensionale ale metalelor. Împreună cu colegii de laborator a contribuit la elaborarea bazelor teoretice ale fenomenelor termocinetice ale proceselor de electrod cu viteză înaltă de prelucrare.

După susținerea tezei de doctor habilitat în științe chimice, în anul 1988, principala direcție a cercetărilor și elaborărilor științifice efectuate sub

conducerea sa a devenit prelucrarea electrochimică dimensională a materialelor: de la macro- la micro- și nanoprelucrare.

În anul 2007 A. Dicusar a fost ales membru corespondent al Academiei de Științe a Moldovei la specialitatea „Electrofizică și Electrotehnologii”. Este membru al Academiei Științelor Naturii din Rusia, membru al Societății Electrochimice Internaționale, laureat al Premiului Prezidiului AȘM (1984, 2006) și al premiilor Academiilor de Științe din Belarus, Ucraina, Moldova.

Sub conducerea lui Alexandr Dicusar și-au susținut tezele de doctor în științe 16 persoane.

Pe durata activității sale științifice, a publicat peste 325 de lucrări științifice (din care peste 90 – în reviste cu factor de impact). Lucrările Domniei sale sunt bine cunoscute peste hotare. Sunt frecvent citate publicațiile sale din revistele de prestigiu internațional, precum: „J. Electroanal. Chem.”, „Thin Solid Films”, „Surface Coatings Techn.”, „Russian J. Electrochem.”, „Electrochem. Solid State Letters”, „Surf. Eng. Appl. Electrochem.”, „Trans. Inst. Metal. Finish”.

M. cor. Alexandr Dikusar este autor/coautor a 12 brevete de invenție.

În prezent desfășoară o activitate amplă în calitate de redactor al revistelor științifice. Din 1980 este redactor șef adjunct al revistei „Электронная Обработка Материалов”. Versiunea engleză a revistei, cunoscută sub denumirea „Surface Engineering And Applied Electrochemistry”, este singura publicație din Moldova cu factor de impact.

M. cor. A. Dicusar s-a afirmat și într-un domeniu mai puțin explorat – scientometria. Pentru lucrările sale despre influența reciprocă a nivelului de dezvoltare a științei în societate și a nivelului de dezvoltare socioeconomic i-au fost acordate Premiile Prezidiului a trei Academii: AȘ Moldova, AȘ Belarus, AȘ Ucraina.

Savantul Alexandr Dicusar este membru expert al CNAA, președinte al Consiliului Științific Specializat la specialitatea „Electrochimie”.

Pentru realizări deosebite în domeniul științei este decorat cu medalii ale URSS și ale Republicii Moldova.

De aniversarea Domniei sale, venim cu cele mai frumoase gânduri, dorindu-i tot binele din lume și mult succes în toate!

Acad. Gheorghe Duca

Acad. Ion Tighineanu

Acad. Mircea Bologna

CERCETĂTORUL DIN FAȚA ICOANELOR

Dr. hab. Tudor STAVILĂ
la 60 de ani

Istoric de artă, domeniul de cercetare: icoana și arta basarabeană.

Dr. hab. în studiul artelor (2004). Profesor cercetător (2010).

În viața mării majorității a istoricilor de artă există predilecții științifice care prind contur la o anumită vârstă și care durează, ulterior, pe parcursul întregii vieți. Pentru colegul nostru Tudor Stavilă acestea au fost – și rămân a fi – Icoana și Arta basarabeană. Ori cât de sinuos și de accidentat ar fi fost traseul biografiei de creație a profesorului chișinăuian, oricâte articole de popularizare sau de critică de artă ar fi scris, oricâte cursuri universitare generale de istoria artei sau de turism cultural ar fi susținut, reîntoarcerea la *penații* familiari ai cercetării patrimoniului național din interbelic și din secolul al nouăsprezecelea, precum și reîntoarcerea la cercetarea icoanei medievale și a icoanei populare basarabene au constituit permanent cei doi poli între care a gravitat (și continuă să graveze!) demersul său științific.

Născut în plin mijloc de veac (pe 23 septembrie 1952) la Ciocâltești-Orhei, viitorul istoric de artă, asemenea unei bune părți a slujitorilor basarabeni ai penelului, dălții și creionului, va absolvi cea mai veche instituție de învățământ artistic din republică – binecunoscuta, „proverbială” școală „Repin” (actualmente colegiul „Alexandru Plămădeală”) pentru a-și continua, ulterior, studiile la Facultatea de Istoria Artei a Institutului de Artă din Kiev, unde o va avea ca profesor de artă medievală pe reputata cercetătoare a icoanei ucrainene Ludmila Mileaeva...

La începutul anilor '80 ai secolului trecut tânărul absolvent – reîntors la Chișinău – este angajat